

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Autentiškas vertimas
Vyriausybės kanceliarijos
Administravimo departamentas
2020 05 19*

KETVIRTASIS SKYRIUS

BYLA URBONAVIČIUS PRIEŠ LIETUVĄ

(Peticija Nr. 549/17)

SPRENDIMAS

STRASBŪRAS

2019 m. gegužės 21 d.

GALUTINIS

2019-05-21

Šis sprendimas tapo galutinis pagal Konvencijos 44 straipsnio 2 dalį. Jame gali būti daromi redakcinio pobūdžio pataisymai.

Byloje Urbonavičius prieš Lietuvą

Europos Žmogaus Teisių Teismas (Ketvirtasis skyrius), posėdžiaujant komitetui, sudarytam iš:

Pirmininko Paulo Pinto de Albuquerque,
teisėjų Egidijaus Kūrio,
Iulia Antonella Motoc

ir skyriaus kanclerio pavaduotojo Andrea Tamietti,
po svarstymo uždarame posėdyje 2019 m. balandio 30 d.
skelbia tą dieną priimtą sprendimą:

PROCESAS

1. Bylą prieš Lietuvos Respubliką pradėjo Lietuvos pilietis Deivis Urbonavičius (toliau – pareiškėjas), 2016 m. gruodžio 20 d. Teismui pateikęs peticiją (Nr. 549/17) pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) 34 straipsnį.

2. Pareiškėjui, kuriam buvo suteikta teisinė pagalba, atstovavo Vilniuje praktikuojanti advokatė I. Abramavičiūtė. Lietuvos Respublikos Vyriausybei (toliau – Vyriausybė) atstovavo jos atstovė L. Urbaitė.

3. 2018 m. birželio 1 d. skundas pagal 3 straipsnį dėl kalėjimo administracijos atsisakymo leisti pareiškėjui įsigyti ir naudoti gydytojo rekomenduotą medicininį aparatą perduotas Vyriausybei, o likusi peticijos dalis buvo pripažinta nepriimtina pagal Teismo reglamento 54 taisyklės 3 dalį.

FAKTAI**I. BYLOS APLINKYBĖS**

4. Pareiškėjas gimė 1970 m. ir šiuo metu yra kardomajame kalinime Alytaus pataisos namuose.

5. 2012 m. birželio 3 d. pareiškėjas buvo sulaikytas ir 2012 m. birželio 4 d. perkeltas į Kauno tardymo izoliatorių. 2012 m. birželio 5 d. jį apžiūrėjo gydytojas (žr. 15 punktą žemiau). Šios apžiūros metu pareiškėjas nenurodė, kad jam reikia kokių nors specialių aparatų.

6. 2012 m. lapkričio 26 d. pareiškėjas konsultavosi su gydytoju ir nurodė, kad serga miego apnėja ir pageidauja įsigyti pastovaus teigiamo slėgio kvėpavimo takuose palaikymo (toliau – CPAP) aparatą šiai ligai gydyti.

7. 2013 m. kovo 15 d. buvo paskelbta medicinos eksperto ataskaita, kurioje nurodoma, kad veiksmingiausias būdas, kaip gydyti miego apnėją,

buvo CPAP aparato naudojimas ir kad pareiškėjo būklė pablogėjo, nes jis nenaudojo CPAP aparato. Joje taip pat nurodyta, kad tinkamai negydant miego apnėjos gali kilti komplikacijų.

8. 2013 m. rugsėjo 12–17 d. pareiškėjas buvo paguldytas į Laisvės atėmimo vietų ligoninę. Išrašytam iš ligoninės gydytojas jam rekomendavo toliau naudoti CPAP aparatą.

9. Rugsėjo 19 d. pareiškėjas kreipėsi į kalėjimo administraciją, prašydamas leisti jam naudoti CPAP aparatą. 2013 m. spalio 3 d. Kauno tardymo izoliatoriaus administracija atsakė, kad pagal nacionalinę teisę tokio aparato nėra tarp daiktų, kuriuos kardomajame kalinime esantiems asmenims galėtų perduoti jų sutuoktiniai ar artimi giminaičiai (žr. 14 punktą toliau), tačiau nurodė, kad toks daiktas gali būti įsigytas kalėjimo parduotuvėje. Tada pareiškėjas kreipėsi į Kauno tardymo izoliatoriaus administraciją, prašydamas leisti jo artimiesiems perduoti jam aparatą. 2013 m. spalio 29 d. šis prašymas taip pat buvo atmestas, remiantis tuo, kad nei pareiškėjo asmens sveikatos istorijoje ar Laisvės atėmimų vietų ligoninės išduotame dokumente nėra indikacijų, kad pareiškėjui reikia šio aparato (žr. 16 punktą žemiau).

10. 2014 m. spalio 20 d. pareiškėjas nacionaliniams teismams pateikė skundą, kurį jis patikslino 2015 m. vasario 19 d. Jis prašė teismo priteisti jam 86 800 eurų (EUR) neturtinės žalos atlyginimą už laikotarpį nuo 2012 m. birželio 4 d. iki 2014 m. spalio 20 d. Pareiškėjas teigė, kad būdamas kardomajame kalinime Kauno tardymo izoliatoriuje jis kreipėsi į kalėjimo administraciją, prašydamas leisti jam įsigyti CPAP aparatą miego apnėjai gydyti, kurį jam rekomendavo Laisvės atėmimo vietų ligoninės gydytojas (žr. 8 punktą pirmiau). Pareiškėjas teigė, kad kalėjimo administracija atsisakė leisti turėti jam tokį aparatą ir jis turėjo rimtų sveikatos problemų.

11. 2015 m. spalio 12 d. Kauno apygardos administracinis teismas patenkino pareiškėjo skundą iš dalies ir priteisė jam 1 100 eurų neturtinei žalai atlyginti. Teismas nurodė, kad kalėjimo administracija neužtikrino pareiškėjui tokio paties lygio gydymo paslaugų teikimo kaip ir laisvėje esantiems asmenims. Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėjas du kartus prašė kalėjimo administracijos leisti jam įsigyti ir naudoti CPAP aparatą. Kauno tardymo izoliatoriaus administracijos atsisakymas buvo nepagrįstas, nes buvo pateikta gydytojo rekomendacija. Teismas nusprendė, kad pareiškėjas turi teisę į neturtinės žalos atlyginimą laikotarpiu nuo 2013 m. spalio 3 d. (kai kalėjimo administracija atmetė jo prašymą – žr. 9 punktą pirmiau) iki 2014 m. spalio 20 d., todėl nusprendė priteisti pareiškėjui 1 100 eurų. Teismas taip pat pažymėjo, kad bylos medžiagoje nebuvo duomenų, kad pareiškėjui Kauno tardymo izoliatoriuje nebuvo teikiamos tinkamos sveikatos priežiūros paslaugos. Jis nurodė, kad nors specialisto pateiktoje rekomendacijoje nuorodytos galimos komplikacijos, pareiškėjo sveikatos istorijoje nebuvo informacijos, kad pareiškėjo sveikata pablogėjo dėl to, kad jis negalėjo naudotis CPAP aparatu.

12. Pareiškėjas apskundė Kauno apygardos administracinio teismo sprendimą. 2016 m. spalio 4 d. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas paliko galioti pirmosios instancijos sprendimą nepakeisdamas.

13. 2017 m. liepos 12 d. pareiškėjas paprašė Kalėjų departamento iš Vilniaus pataisos namų, į kuriuos jis buvo perkeltas nuo 2015 m. kovo 20 d., perkelti jį į Alytaus pataisos namus. Pareiškėjas teigė, kad bausmę atliko neįgaliems asmenims skirtose patalpose, tačiau jis galėjo būti perkeltas į standartinės bendrabučio tipo patalpas. 2017 m. rugpjūčio 2 d. pareiškėjo prašymas buvo patenkintas ir 2017 m. rugpjūčio 21 d. jis perkeltas į Alytaus pataisos namus, kur galėjo ir toliau naudotis savo CPAP aparatu.

II. BYLAI REIKŠMINGA VIDAUS TEISĖ IR PRAKTIKA

14. Remiantis Suėmimo vykdymo įstatymo 24 straipsnio 1 dalimi, suimtieji turi teisę per tris mėnesius gauti vieną pašto ar perduodamą drabužių, patalynės (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), avalynės siuntinį ir neribotą kiekį smulkiųjų paketų su spauda, vokais, pašto ženklais ir rašomuoju popieriumi. Pagal 24 straipsnio 2 dalį vienas pašto siuntinys neturi sverti daugiau kaip dešimt kilogramų, o perduodamas siuntinys – daugiau kaip penkiolika kilogramų.

15. Pagal Suėmimo vykdymo įstatymo 45 straipsnio 1 dalį suimtiesiems turi būti užtikrintas tokios pat kokybės ir lygio gydymas kaip ir laisvėje esantiems asmenims. Remiantis 45 straipsnio 3 dalimi, privaloma nuodugnai patikrinti visų naujų į tardymo izoliatorių priimtų asmenų sveikatos būklę. Pagal 45 straipsnio 4 dalį, jeigu suimtajam reikalinga būtinoji medicinos pagalba, kurią suteikti Laisvės atėmimo vietų ligoninėje nėra galimybių, ji gali būti teikiama valstybės arba savivaldybių asmens sveikatos priežiūros įstaigose. Suimtojo apsauga turi būti užtikrinta.

16. Vadovaujantis Kalėjų departamento direktoriaus 2012 m. balandžio 24 d. įsakymu Nr. V-156 patvirtintu Vaistinių preparatų ir medicinos priemonių įsigijimo, laikymo ir įtraukimo į apskaitą laisvės atėmimo vietų įstaigose tvarkos aprašu, suimtieji ir nuteistieji, pageidaujantys įsigyti ar iš laisvėje esančių asmenų gauti gydytojo paskirtus ar rekomenduojamus vaistus ir medicinos prekes, turi raštu kreiptis su prašymu į atitinkamą įstaigą (42 punktas). Įstaigos vadovas gali leisti suimtajam ar nuteistajam įsigyti medicinos prekes, jei suimtasis ar nuteistasis turi pakankamai lėšų ir gydytojo receptą ar rekomendaciją (43 punktas). Medicinos prekių pirkimą organizuoja vaistininkas ar kitas atsakingas asmuo (45 punktas). Medicinos prekės iš laisvėje esančių asmenų yra perduodamos į kardomojo kalinimo įstaigos sveikatos priežiūros tarnybą arba ligoninės skyrių, kuriame pacientas gydomas (46 punktas).

TEISĖ

I. TARIAMAS KONVENCIJOS 3 STRAIPSNIO PAŽEIDIMAS

17. Pareiškėjas skundėsi, kad Kauno tardymo izoliatoriui atsisakius leisti jam naudoti CPAP aparatą, kardomojo kalnimo metu jis patyrė nežmonišką ir orumą žeminantį elgesį, kurį draudžia Konvencijos 3 straipsnis.

Konvencijos 3 straipsnis numato:

„Niekas negali būti kankinamas, su niekuo neturi būti žiauriai, nežmoniškai ar žeminant jo orumą elgiamasi, ar jis baudžiamas.“

A. Priimtinumai

1. Šalių teiginiai

18. Vyriausybė tvirtino, kad pareiškėjas nebegali būti laikomas Konvencijos 3 straipsnio pažeidimo „auka“. Jo bylą išnagrinėję administraciniai teismai priėmė sprendimus jo naudai, suteikdami jam tinkamą ir pakankamą kompensaciją.

19. Pareiškėjas teigė, kad nacionaliniu lygmeniu jam priteista suma buvo nepakankama.

2. Teismo vertinimas

20. Pareiškėjo kaip „aukos“ statuso įvertinimo principai yra apibendrinti Teismo sprendimo *Scordino prieš Italiją* 178–92 punktuose ((Nr. 1) [DK], Nr. 36813/97, ECHR 2006-V). Šiuo atžvilgiu Teismas pažymi, kad iš esmės pareiškėjui palankus sprendimas ar priemonė paprastai nėra pakankami, kad panaikintų „aukos“ statuso Konvencijos 34 straipsnio požiūriu, išskyrus atvejus, kai nacionalinės valdžios institucijos tiesiogiai ar iš esmės pripažino Konstitucijos pažeidimą ir po to užtikrino žalos atlyginimą už Konvencijos pažeidimą. Vienas iš pakankamo žalos atlyginimo požymių, dėl kurio besibylinėjantis asmuo gali netekti „aukos“ statuso, susijęs su suma, priteista pasinaudojus vidaus teisinės gynybos priemone. Todėl pareiškėjo, kaip „aukos“, statusas gali priklausyti nuo nacionaliniu lygmeniu priteistos kompensacijos dydžio, remiantis faktais, dėl kurių jis skundžiasi Teisme (ibid., 180 ir 202 punktai).

21. Teismas pažymi, kad šiuo atveju pareiškėjas į teismą padavė Lietuvos valstybę, teigdamas, kad atsakovas neužtikrino jam galimybės naudoti jo gydytojo rekomenduotą CPAP aparatą jo būklei palengvinti (žr. 10 punktą toliau). Atsižvelgdamas į nacionalinių teismų išvadas dėl pareiškėjo kardomojo kalnimo trukmės negalint naudotis CPAP aparatu, Teismas konstatuoja, kad nacionalinio teismo pareiškėjui priteistos kompensacijos

nepakanka, kad būtų panaikintas jo „aukos“ statusas. Todėl jis atmeta Vyriausybės prieštaravimą šiuo klausimu.

22. Teismas pažymi, kad peticija nėra akivaizdžiai nepagrįsta Konvencijos 35 straipsnio 3 dalies a punkto požiūriu. Taip pat ji nėra nepriimtina kokiu nors kitu pagrindu. Todėl ji turi būti pripažinta priimtina.

B. Esmė

1. Šalių teiginiai

23. Pareiškėjas teigė, kad jis buvo visiškai priklausomas nuo Kauno tardymo izoliatoriaus, kuris tyčia nesuteikė jam galimybės naudoti CPAP aparato. Jis jautė pažeminimą ir baimę dėl to, kad naktį gali sustoti jo kvėpavimas, o tai galėjo sukelti širdies smūgį ir vėliau jo mirtį. Jis taip pat teigė, kad jam nebuvo pasiūlytas joks kitas miego apnėjos gydymas ir leista naudoti savo CPAP aparatą tik 2015 m. kovo 20 d., kai jis buvo perkeltas į Vilniaus pataisos namus (žr. 13 punktą pirmiau).

24. Vyriausybė teigė, kad pareiškėjo būklė galėjo būti gydoma įvairiais būdais ir CPAP aparato naudojimas buvo tik vienas iš jų. Ji taip pat teigė, kad CPAP aparatui reikalingas maitinimo lizdas ir naudojamas jis skleidžia tam tikrą garsą, dėl kurio toje pačioje patalpoje esantiems kitiems asmenims gali būti sunku užmigti. Be to, obstrukcinė miego apnėja nepagydoma, o CPAP aparatas gali tik sumažinti ar pašalinti ligos simptomus ir sumažinti komplikacijų riziką.

25. Vyriausybė pažymėjo, kad Kauno apygardos administracinis teismas nurodė, kad valdžios institucijų atsisakymas leisti įsigyti ir naudoti CPAP aparatą neigiamai paveikė pareiškėjo fizinę ir psichinę būklę; tačiau ji pakartojo teismo išvadą, kad nebuvo informacijos, įrodančios, kad pareiškėjo sveikata pablogėjo dėl to, kad jis negalėjo naudotis CPAP aparatu (žr. 11 punktą pirmiau). Vyriausybė teigė, kad teismai nekonstatavo, jog pareiškėjui suteiktos sveikatos priežiūros paslaugos buvo netinkamos.

2. Teismo vertinimas

(a) Bendrieji principai

26. Teismas primena, kad Konvencijos 3 straipsnis įtvirtina vieną pagrindinių demokratinės visuomenės vertybių. Jis absoliučiai uždraudžia kankinimą ar nežmonišką ar žeminantį orumą elgesį, neatsižvelgiant į aplinkybes ir nukentėjusiojo elgesį (žr., pvz., *Labita prieš Italiją* [DK], Nr. 26772/95, 119 punktas, ECHR 2000-IV). Tačiau draudžiamas elgesys turi pasiekti minimalų žiaurumo lygį, kad patektų į 3 straipsnio taikymo sritį. Šio minimalaus žiaurumo lygio vertinimas priklauso nuo visų bylos aplinkybių, kaip, pavyzdžiui, elgesio trukmė, jo fizinis ir psichinis poveikis

ir tam tikrais atvejais nukentėjusiojo lytis, amžius ir sveikatos būklė (žr. *Sergej Antonov prieš Ukrainą*, Nr. 40512/13, 70 punktas, 2015 m. spalio 22 d. sprendimas).

27. Netinkamas elgesys, kuris pasiekia tokį minimalų žiaurumo laipsnį, paprastai yra susijęs su faktiniu kūno sužalojimu ar didelėmis fizinėmis ar psichinėmis kančiomis. Tačiau ir kitais atvejais, kai tokiu elgesiu asmuo yra pažeminamas ar paniekiamas, parodant pagarbos stoką, sumenkinant jo žmogiškąjį orumą ar sukeltiant baimės jausmą, kančias ar nepilnavertiškumą, galintį sužlugdyti asmenį morališkai ir fiziškai, toks elgesys gali būti apibūdinamas kaip žeminantis ir taip pat patekti į 3 straipsniu draudžiamą elgesį (ibid., 71 punktas).

28. Teismas ne kartą pabrėžė, kad valstybė privalo užtikrinti, kad asmuo kardomajame kalinyje būtų laikomas tokiomis sąlygomis, kurios yra suderinamos su pagarba žmogiškajam orumui, kad laisvės atėmimo bausmės vykdymo tvarka ir būdas nesukeltų jam kančios ir nepatogumų, kurių intensyvumas viršytų neišvengiamą kardomajam kalinimui būdingą kančios lygį, ir kad atsižvelgiant į praktinius įkalinimo reikalavimus jo sveikata ir gerovė būtų tinkamai užtikrintos. Todėl tinkamos medicinos priežiūros nebuvimas tam tikrais atvejais gali būti traktuojamas kaip netinkamas elgesys, kurį draudžia Konvencijos 3 straipsnis (ibid., 72 punktas ir jame esančios nuorodos).

29. Teismo nuomone, labai sunku įvertinti medicinos pagalbos „tinkamumą“. Atliekant šį vertinimą, Teismo manymu, svarbu, kad vien pats faktas, kad suimtajį apžiūrėjo gydytojas ir paskyrė jam tam tikrą gydymą, savaime nesuponuoja išvados, kad buvo suteikta tinkama medicinos pagalba (žr. *Hummatov prieš Azerbaidžaną*, Nr. 9852/03 ir Nr. 13413/04, 116 punktas, 2007 m. lapkričio 29 d. sprendimas). Valdžios institucijos privalo užtikrinti, kad būtų saugomi išsamūs duomenys apie suimtojo sveikatos būklę ir jam taikytą gydymą (žr. *Sergej Antonov*, nurodytą pirmiau, 73 punktą ir jame pateiktas nuorodas), o tais atvejais, kai to reikalauja sveikatos būklė, diagnozės ir gydymas būtų atliekami laiku, o priežiūra būtų reguliari ir sisteminga bei apimtų išsamią gydymo strategiją, siekiant išgydyti suimto asmens ligas arba užkirsti kelią jo būklės pablogėjimui, o ne spręsti dėl jų tik atsiradus simptomams (žr. *Hummatov*, nurodytą aukščiau, 109 ir 114 punktus). Valdžios institucijos turi užtikrinti, kad būtų sudarytos būtinos sąlygos faktiškai laikytis paskirto gydymo (ibid., 116 punktas).

30. Apskrtitai, nustatydamas reikiamą sveikatos priežiūros standartą, Teismas lanksčiai vertina kiekvieną situaciją, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes (žr. *Aleksanyan prieš Rusiją*, Nr. 46468/06, 140 punktas, 2008 m. gruodžio 22 d. sprendimas).

(b) Principų taikymas šioje byloje

31. Teismas pakartoja, kad jis neturi kompetencijos spręsti dėl klausimų, išimtinai susijusių su medicinos specialistų kompetencija, nustatyti, ar pareiškėjui iš tikrųjų reikėjo tam tikro gydymo arba gydymo metodai buvo parinkti tinkamai įvertinus pareiškėjo poreikius (žr. *Sergej Antonov*, nurodytą pirmiau, 86 punktą ir jame pateiktas nuorodas). Atsižvelgdamas į kardomajame kalnime esančių pareiškėjų pažeidžiamumą, Teismas mano, kad Vyriausybė privalo pateikti patikimus ir įtikinamus įrodymus, patvirtinančius, jog atitinkamas pareiškėjas gavo visapusišką ir tinkamą medicinos priežiūrą būdamas kardomajame kalnime (*ibid.*).

32. Šioje byloje Teismas pažymi, kad nacionaliniai teismai nenagrinėjo pareiškėjo medicininio gydymo kokybės klausimo. Iš esmės jie buvo sutelkę dėmesį į vieną klausimą: ar valdžios institucijos atsisakymas leisti pareiškėjui įsigyti ir naudoti CPAP aparatą buvo teisėtas. Be to, nors nacionaliniai teismai konstatavo, kad gydytojas buvo pateikęs rekomendaciją, pagal kurią pareiškėjas turėjo toliau naudotis CPAP aparatu, pareiškėjui buvo priteista tik kompensacija už neturtinę žalą. Nors nacionaliniai teismai rėmėsi medicinos eksperto išvada, kurioje nurodyta apie galimas komplikacijas, jei miego apnėja nebus gydoma, ir kad pareiškėjo būklė pablogėjo (žr. 7, 11 ir 12 punktus pirmiau), jie laikėsi nuomonės, kad nebuvo jokių indikacijų, kad pareiškėjo būklė faktiškai pablogėjo tuo metu, kai jis negalėjo naudotis CPAP aparatu. Nacionaliniai teismai nevertino galimų pasekmių to, kad pareiškėjui vis dar nebuvo leista naudotis CPAP aparatu ir po jų sprendimų priėmimo. Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėjas asmeniniam naudojimui CPAP aparatą pirmą kartą gavo tada, kai 2015 m. kovo 20 d. buvo perkeltas į Vilniaus pataisos namus (žr. 13 punktą pirmiau).

33. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, Teismas neturi pagrindo abejoti gydytojo rekomendacijos ir medicinos eksperto išvados, kuriomis rėmėsi ir nacionaliniai teismai ir kuriose buvo nurodyta, kad CPAP aparato naudojimas yra veiksmingiausias miego apnėjos gydymo būdas, pareiškėjui rekomenduota toliau naudoti šį aparatą, patikimumu (žr. 7, 8 ir 11 punktus pirmiau). Teismas mano, kad Vyriausybės argumentai, jog obstrukcinė miego apnėja yra nepagydoma ir ta aplinkybė, kad jam buvo uždrausta naudoti CPAP aparatu neigiamo poveikio pareiškėjo sveikatai neturėjo (žr. 24–25 punktus pirmiau), laikytini neįtikinančiais ir nepakankamais pareiškėjo teiginiams apie pažeminimą ir baimę, kurią jis patyrė dėl to, kad negalėjo naudoti CPAP aparato, paneigti (žr. 23 punktą pirmiau). Teismas laikosi pozicijos, kad, atsižvelgiant į pareiškėjo patologiją ir su tuo susijusią riziką, pareiškėjo patirti jausmai turėjo būti pakankamai intensyvūs ir pasiekė tokį žiaurumo lygį, kad patektų į Konvencijos 3 straipsnio taikymo sritį (žr. 26 punkte nurodytą Teismo praktiką).

34. Remdamasis šiomis aplinkybėmis, Teismas daro išvadą, kad pareiškėjo skundai dėl netinkamo gydymo Kauno tardymo izoliatoriuje buvo

pripažinti pagrįstais, ir konstatuoja, kad buvo pažeistas Konvencijos 3 straipsnis.

II. A. KONVENCIJOS 41 STRAIPSNIO TAIKYMAS

35. Konvencijos 41 straipsnis nustato:

„Jeigu Teismas nustato Konvencijos ar jos protokolų pažeidimą ir jeigu Aukščiausios Susitariančios Šalies įstatymai leidžia tik iš dalies atlyginti pažeidimu padarytą žalą, prireikus Teismas gali priteisti nukentėjusiajai šaliai teisingą atlyginimą.“

A. Žala

36. Pareiškėjas prašė priteisti jam 86 800 eurų neturtinei žalai atlyginti.

37. Vyriausybė tvirtino, kad nurodyta suma yra pernelyg didelė ir nepagrįsta.

38. Teismas laikosi nuomonės, kad pareiškėjas neabejotinai patyrė kančią ir nusivylimą dėl to, kad jam nebuvo leista įsigyti ir naudoti CPAP aparatą. Tačiau, jo manymu, jo reikalaujama suma yra pernelyg didelė. Vadovaudamasis teisingumo pagrindais, Teismas pareiškėjui priteisia 5 400 eurų neturtinei žalai atlyginti.

B. Bylinėjimosi ir kitos išlaidos

39. Pareiškėjas, kuriam Teisme buvo suteikta teisinė pagalba (žr. 2 punktą pirmiau), bylinėjimosi išlaidų atlyginti neprašė. Todėl Teismas šiuo atžvilgiu jokios sumos nepriteisė.

C. Palūkanų norma

40. Teismas mano, kad palūkanų norma turi būti skaičiuojama pagal ribinę Europos Centrinio Banko skolinimo normą, pridedant tris procentus.

DĖL ŠIŲ PRIEŽASČIŲ TEISMAS VIENBALSIAI

1. *Skelbia* peticiją priimtina;
2. *Nusprendžia*, kad buvo pažeistas Konvencijos 3 straipsnis;
3. *Nusprendžia*, kad:
 - (a) atsakovė valstybė per tris mėnesius turi pareiškėjui sumokėti 5 400 (penkis tūkstančius keturis šimtus) eurų ir bet kokius taikytinus mokesčius neturtinei žalai atlyginti;

(b) nuo minėto trijų mėnesių termino pabaigos iki sprendimo įvykdymo dienos per įpareigojimų nevykdymo laiką nuo minėtų sumų turės būti mokamos paprastosios palūkanos pagal ribinę Europos centrinio banko skolinimo normą, pridedant tris procentus;

4. *Atmeta* likusią pareiškėjo reikalavimo dėl teisingo atlyginimo dalį.

Surašyta anglų kalba ir paskelbta raštu 2019 m. gegužės 21 d., vadovaujantis Teismo reglamento 77 taisyklės 2 ir 3 dalimis.

Andrea Tamietti
Kanclerio pavaduotojas

Paulo Pinto de Albuquerque
Pirmininkas